

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος περί πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως

— Ο προσφεύγων προβάλλει ότι το καθού έκρινε εσφαλμένως ότι η προσβαλλόμενη συμπεριφορά δεν ήταν παράνομη και ότι περαιτέρω διαπίστωσε εσφαλμένως ότι η εν λόγω συμπεριφορά δεν έθιγε την προσωπικότητα, την αξιοπρέπεια ή τη φυσική ή ψυχολογική ακεραιότητα του προσφεύγοντος.

2. Δεύτερος λόγος περί παραβάσεως του άρθρου 24 του ΚΥΚ των υπαλλήλων και της υποχρέωσης αρωγής

— Ο προσφεύγων υποστηρίζει, μεταξύ άλλων, ότι το καθού δεν επιλήφθηκε σοβαρά και δραστικά του αιτήματος αρωγής, όπως επιβάλλει η σχετική νομολογία.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Keolis CIF κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-289/17)

(2017/C 239/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Keolis CIF (Le Mesnil-Amelot, Γαλλία), Keolis Val d'Oise (Bernes-sur-Oise, Γαλλία), Keolis Seine Sénart (Draveil, Γαλλία), Keolis Seine Val de Marne (Athis-Mons, Γαλλία), Keolis Seine Esonne (Ormoy, Γαλλία), Keolis Vélizy (Βερσαλλίες, Γαλλία), Keolis Yvelines (Βερσαλλίες) και Keolis Versailles (Βερσαλλίες) (εκπρόσωποι: D. Eraud και R. Sermier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει μερικώς την από 2 Φεβρουαρίου 2017 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τα καθεστώτα ενισχύσεων SA.26763 2014/C (πρώην 2012/NN) τα οποία έδωσε σε εφαρμογή η Γαλλία υπέρ των επιχειρήσεων μεταφορών με λεωφορεία στην περιοχή Île-de-France, στο μέτρο που αυτή διακηρύσσει, στο άρθρο της 1, ότι το καθεστώς ενισχύσεων τέθηκε «παρανόμως» σε εφαρμογή, ενώ επρόκειτο για υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων·
- επικουρικώς, να ακυρώσει μερικώς την από 2 Φεβρουαρίου 2017 απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σχετικά με τα καθεστώτα ενισχύσεων SA.26763 2014/C (πρώην 2012/NN) τα οποία έδωσε σε εφαρμογή η Γαλλία υπέρ των επιχειρήσεων μεταφορών με λεωφορεία στην περιοχή Île-de-France, στο μέτρο που αυτή διακηρύσσει, στο άρθρο της 1, ότι το καθεστώς ενισχύσεων τέθηκε «παρανόμως» σε εφαρμογή, όσον αφορά το πριν από τις 25 Νοεμβρίου 1998 χρονικό διάστημα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από το γεγονός ότι το επίμαχο περιφερειακό καθεστώς ενισχύσεων δεν τέθηκε παρανόμως σε εφαρμογή, δεδομένου ότι δεν υπόκειτο στην υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης. Ειδικότερα, το περιφερειακό καθεστώς ενισχύσεων αποτελεί υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων, κατά την έννοια του άρθρου 108, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και των διατάξεων του άρθρου 1, στοιχείο β', και του κεφαλαίου VI του κανονισμού (ΕΕ) 2015/1589 του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2015, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2015, L 248, σ. 9) (στο εξής: κανονισμός 2015/1589). Βάσει των κανόνων που ισχύουν για τα υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων, η εφαρμογή των καθεστώτων αυτών δεν είναι παράνομη, δεδομένου ότι η Επιτροπή μπορεί μόνο να καθορίσει ενδεχομένως εύλογα μέτρα για την εξέλιξη ή την εξαφάνιση των εν λόγω καθεστώτων ως προς το μέλλον.

2. Ο δεύτερος, επικουρικός προβαλλόμενος, λόγος αντλείται από το γεγονός ότι, έστω και αν υποτεθεί ότι το επίμαχο καθεστώς ενισχύσεων δεν συνιστά υφιστάμενο καθεστώς ενισχύσεων, η Επιτροπή δεν μπορούσε να ανατρέξει κατά την εξέτασή της σε χρόνο πέραν των 10 ετών πριν από τις 25 Νοεμβρίου 2008, ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή απηύθυνε αίτηση παροχής πληροφοριών στις γαλλικές αρχές. Ειδικότερα, το άρθρο 17 του κανονισμού 2015/1589 ορίζει ότι η δεκαετής προθεσμία παραγραφής διακόπτεται μόνο από ενέργεια της Επιτροπής ή κράτους μέλους, το οποίο ενεργεί κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής. Συνεπώς, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι κατά την εξέτασή της η Επιτροπή μπορούσε να ανατρέξει μόνο μέχρι τις 25 Νοεμβρίου 1998.

Προσφυγή της 15ης Μαΐου 2017 — Buck-Chemie κατά EUIPO — Henkel (Αναπαράσταση συστήματος καθαρισμού για W.C.)

(Υπόθεση T-296/17)

(2017/C 239/64)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Buck-Chemie GmbH (Herrenberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann και C. Gehweiler, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Henkel AG & Co. KGaA (Ντίσελντορφ, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σχεδίου ή υποδείγματος: η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σχέδιο ή υπόδειγμα: Υπ' αριθ. 1663618-0003 κοινοτικό σχέδιο ή υπόδειγμα

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 8ης Μαρτίου 2017 στην υπόθεση R 2113/2015-3

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το καθού και τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και του τμήματος προσφυγών.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 62 και 63 του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 6/2002·
- Παράβαση του άρθρων 5 και 6 του κανονισμού 6/2002.

Προσφυγή της 29ης Μαΐου 2017 — Martinair Holland κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-323/17)

(2017/C 239/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωπος: M. Smeets, δικηγόρος)